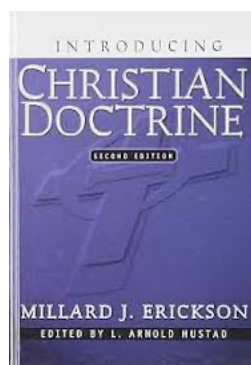

**De Opname, Grote Verdrukking en het Millennium
Scholen van interpretatie
&
Middelende posities
Oplossingen**

Vertaald uit het Engels
Stef Schagen, M.Div
p.394-405

Millard J. Erickson
Introducing Christian Doctrine
2nd Edition
Edited by L. Arnold Hustad
ISBN 10: 0-8010-2250-9
ISBN 978-0-8010-2250-0

Door de jaren heen is er in de christelijke theologie een debat van formaat geweest aangaande de chronologische relatie tussen Christus' 2^e komst en bepaalde andere gebeurtenissen. Specifiek gaat deze discussie over 2 belangrijke vragen.

- (1) Zal er een Millennium zijn, een aardse regie van Jezus Christus, en als dat zo is, zal de 2^e komst voor of na die periode plaatsvinden? De visie dat er geen aardse regie van Christus zal zijn is *amillennialisme*. Het onderwijs dat de wederkomst van Christus een Millennium zal inaugureren is *premillennialisme*, terwijl het geloof dat de 2^e komst een Millennium zal afsluiten *postmillennialisme* heet.
- (2) Zal Christus komen om de Gemeente te verwijderen uit de wereld voor de Grote Verdrukking (*pre-verdrukking*) of zal Zijn terugkeer pas na de Verdrukking zijn (*post-verdrukking*)? Deze 2^e vraag wordt vooral gesteld in premillennialisme.

Wij zullen elke visie op het Millennium en op de Verdrukking onderzoeken.

I. Visies op het Millennium

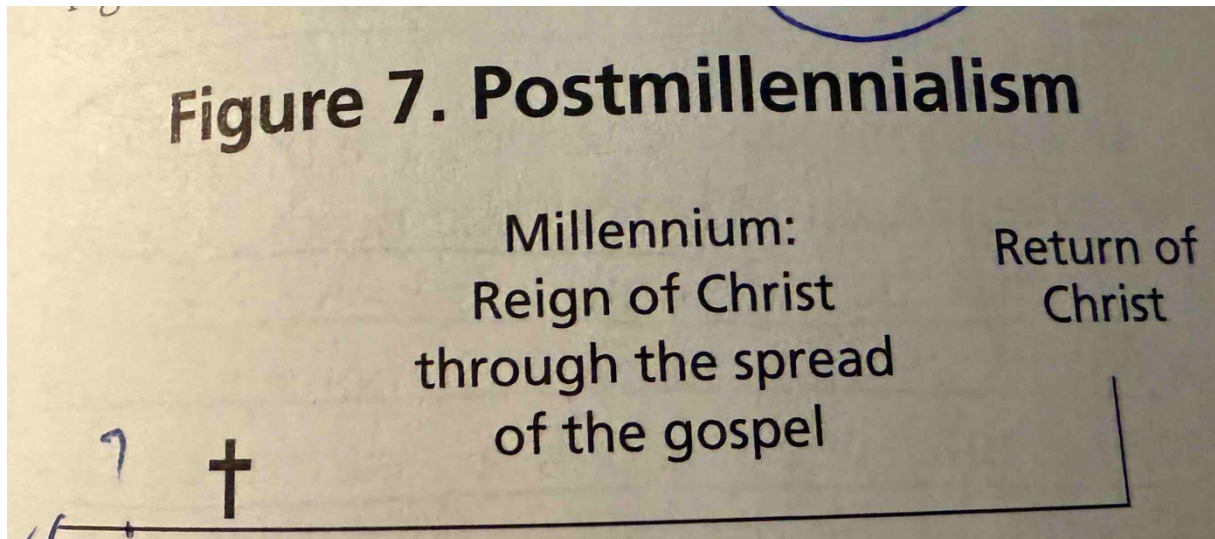
1. Postmillennialisme

Postmillennialisme rust op het geloof dat de prediking van het evangelie zo succesvol zal zijn dat de wereld bekeerd zal zijn. De regie van Christus, de locatie waarvan menselijke harten is, zal volledig en wereldwijd zijn. Het gebed, "Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op aarde", zal werkelijkheid worden. Vrede zal overwinnen en kwaad zal zo goed als uitgebannen worden. Wanneer het evangelie volledig is doorgewerkt zal Christus regeren. Daarmee is postmillennialisme een optimistische visie.

Postmillennialisme was dan ook erg populair in perioden waarin de gemeente ogenschijnlijk succes had in haar taak de wereld te winnen. Hoewel al verkondigd in de 4^e eeuw door Tyconius en overgenomen door Augustinus, werd het vooral populair in de latere jaren van de 19^e eeuw. Bedenk dat dit een periode was van grote effectiviteit in wereldzending en ook een tijd van zorg om en progressie van sociale omstandigheden. Daarom leek het redelijk om aan te nemen dat de wereld spoedig voor Christus bereikt zou gaan zijn.

Zoals eerder gesuggereerd, het voornaamste kenmerk van postmillennialisme is de succesvolle verspreiding van het evangelie. Dit idee vindt zijn basis in verscheidene passages van de Schriften. In het OT: Psalm 47, 72, 100; Jes.45:22-25, en Hosea 2:23 bijvoorbeeld, maken duidelijk dat alle naties God zullen kennen. Daar bovenop zei Jezus tijdens verschillende gelegenheden dat het evangelie gepredikt zou worden voorafgaand aan Zijn 2^e komst (Matt.24:14 bijv.). Als de Grote Opdracht uitgevoerd wordt in Zijn autoriteit (Matt.28:18-20), zal het succesvol zijn. Vaak is het idee dat de verspreiding van het evangelie een transformerend effect op sociale omstandigheden heeft, die volgen op de bekering van grote aantallen toehoorders.

In sommige gevallen neemt het geloof in de verspreiding van het Koninkrijk een meer geseculariseerde vorm aan, zodat sociale transformatie eerder dan individuele bekeringen beschouwd worden als het teken van het Koninkrijk. Liberalen leggen de nadruk op sociale transformatie, als zij een millennium visie hadden, en waren over het algemeen postmillennialisten, maar zeker niet waren alle postmillennialisten liberaal. Velen voorzagen niet eerder voorgekomen aantallen bekeringen, waardoor het menselijk ras een verzameling van herboren individuen werd.

In postmillennialisme wordt het Koninkrijk gezien als een huidige realiteit, hier en nu, meer dan een toekomstig hemelse werkelijkheid die straks pas komt. Jezus' gelijkenissen in Mattheus 13 geven ons een idee van de natuur van het Koninkrijk. Het is als zuurdesem, dat zich geleidelijk verspreidt maar zeker door het hele deeg gaat. Haar groei zal uitgebreid zijn (door de hele wereld) en intensief (het wordt dominant). Haar groei zal zo geleidelijk zijn dat de intrede van het Millennium nauwelijks door sommigen zal worden opgemerkt. De groei zal niet uniform zijn, inderdaad, het Koninkrijk zal worden voorafgegaan door een serie crises. Postmillennialisten zijn in staat ogenschijnlijke terugslagen te aanvaarden omdat zij geloven in de uiteindelijke triomf van het evangelie.

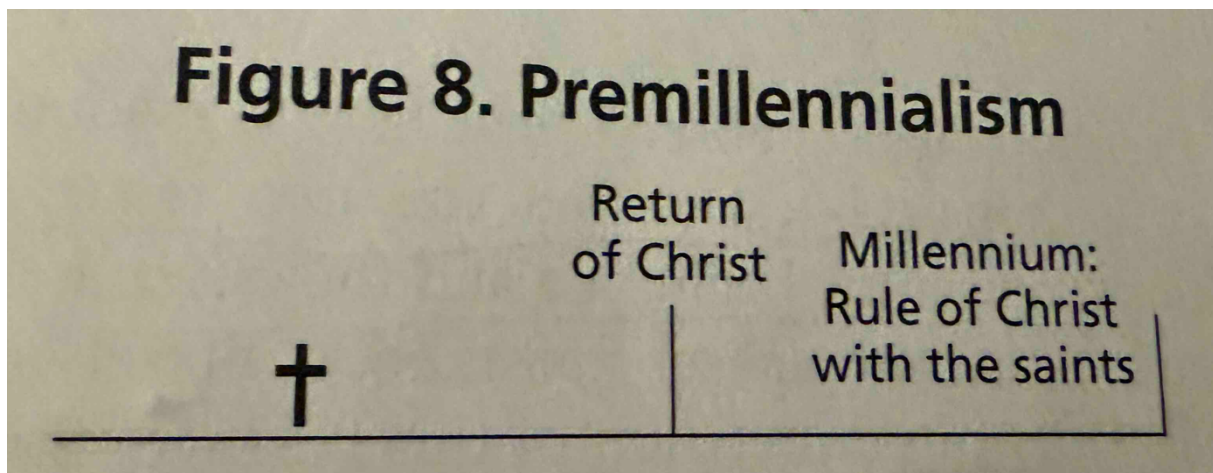
In de postmillennium visie zal het Millennium een lange periode zijn maar niet per sé een letterlijke 1000 jaar. Postmillennialisme wordt steeds minder op Openbaring 20 gebaseerd, waar de 1000 jaar periode en de twee opstandingen genoemd worden, en meer op andere passages van de Schriften. Het geleidelijke van de komst van het Koninkrijk maakt het overigens ook moeilijk om de lengte van het Millennium te berekenen. Het voornaamste punt is dat het Millennium een verlengde periode van tijd zal zijn gedurende waarin Christus, ook al is Hij fysiek afwezig, de aarde zal regeren.

Een essentieel kenmerk dat postmillennialisme onderscheidt van andere millennium visies is dat het verwacht dat omstandigheden beter worden, in plaats van slechter, voordat Christus komt. Het is dan ook in de basis een optimistische visie. Het gevolg daarvan is dat het minder goed afging in de 20^e eeuw. De overtuigde postmillennialist beschouwt de verontrustende omstandigheden van de 21^e eeuw een enkel tijdelijke fluctuatie in de groei van het Koninkrijk. Postmillennialisten veronderstellen dat wij nog niet zo dichtbij de 2^e

komst zijn als wij dachten. Dit argument heeft zich echter niet zo overtuigend bewezen naar grote aantallen theologen, voorgangers en leken.

2. Premillennialisme

Premillennialisme is gewijd aan het concept van een aardse regie van Jezus Christus gedurende ongeveer 1000 jaar of tenminste een substantiële periode van tijd. Anders als postmillennialisme ziet premillennialisme Christus als fysiek aanwezig gedurende deze tijd; het geloof dat Hij persoonlijk terug zal keren en lichamelijk het Millennium zal inwijden. Het Millennium moet dan ook als toekomstig worden gezien.

Premillennialisme was waarschijnlijk de voornaamste Millennium visie gedurende de eerste 3 eeuwen van de Gemeente. Veel van het Millennialisme van deze periode – vaak “chiliasme” genoemd – naar het Griekse woord voor 1000 – had een zintuiglijke smaak. Het Millennium zou een tijd van grote overvloed en vruchtbaarheid zijn, van een vernieuwde aarde en het bouwen van een verheerlijkt Jeruzalem. In de Middeleeuwen werd Premillennialisme zeldzaam.

Rond het midden van de 19^e eeuw begon premillennialisme te groeien in populariteit in conservatieve kringen. Dit had deels te maken met het feit dat liberalen, voor zover zij een millennium visie hadden, postmillennialisten waren en sommige conservatieven beschouwden alles wat met liberalisme werd geassocieerd als verdacht. Ook de groeiende populariteit van de bedelingenleer en eschatologie gaven een impuls aan premillennialisme. Het heeft aanzienlijke aanhang onder conservatieve Baptisten, Pinkstergroepen en onafhankelijke fundamentalistische gemeenten.

Het sleutel gedeelte is Openbaring 20:4-6:

⁴ En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun

voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang.

⁵ De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding.

⁶ Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, *die* duizend jaren.

Premillennialisten zijn van mening dat hier bewijs is voor een 1000-jaar periode en 2 opstandingen, een aan het begin en de ander aan het einde. Premillennialisten staan erop dat een letterlijke en consistente interpretatie van dit passage wordt genomen. Aangezien hetzelfde werkwoord – ezesan (“kwamen tot leven”) gebruikt wordt voor beide opstandingen, moeten zij van dezelfde soort zijn.

De amillennialist, of postmillennialist met hem desnoods, wordt gewoonlijk gedwongen te zeggen dat het om verschillende soorten opstandingen gaat. De gewoonlijke uitleg is dat de 1^e opstanding een geestelijke is, dat is wedergeboorte, terwijl de 2^e opstanding een letterlijke, fysieke of lichamelijke opstanding is. Dus zij die deelnemen aan de 1^e opstanding zullen ook de 2^e ondergaan. Premillennialisten, echter, verwerpen deze interpretatie als onhoudbaar. George Ladd stelt dat als ezesan een lichamelijke opstanding betekent in vers 5, het dat ook moet betekenen in vers 4; zo niet, “dan zijn wij alle grip op exegetische kwijt”.

Context kan uiteraard de betekenis van woorden veranderen. Maar in dit geval komen beide samen. Daarom hebben wij hier te maken met 2 opstandingen van dezelfde soort die 2 verschillende groepen aangaan met een interval van 1000 jaar ertussen. Het wordt ook uit de context duidelijk dat degenen die deelnemen aan de 1^e opstanding niet deelnemen aan de 2^e. Het zijn “de overigen van de doden” die niet tot leven komen tot na het einde van de 1000 jaar.

Het is ook belangrijk de natuur van het Millennium te begrijpen. Waar de postmillennialist denkt dat het Millennium geleidelijk wordt gebracht, wellicht zonder te worden waargenomen, voorziet de premillennialist een plotselinge, cataclysmische gebeurtenis. In de premillennialistische visie wordt de regie van Jezus Christus compleet vanaf het eerste begin van het Millennium. Kwaad zal zo goed als uitgebannen zijn.

Volgens premillennialisten is het Millennium dan ook niet een verlenging van trends die al in de wereld werken. In plaats daarvan zal er een scherpe breuk van de omstandigheden zijn zoals wij die nu kennen. Bijvoorbeeld, er zal een wereldwijde vrede zijn. Dit is verre van nu, waarin wereldwijde vrede een zeldzaam iets is en het lijkt er niet beter op te worden.

De universele harmonie zal niet beperkt zijn tot mensen. De natuur, die zucht in barensnood en wacht op haar verlossing, zal bevrijd worden van de vloek van de zondeval (Rom.8:19-23). Zelfs dieren zullen in harmonie met elkaar leven (Jes.11:6-7, 65:25) en de vernietigende krachten van de natuur zullen tot rust komen. De heiligen zullen samen regeren met Christus in dit Millennium. Hoewel de precieze natuur van hun regie niet is neergeschreven, zullen zij, als loon voor hun trouw, deelnemen aan de glorie die de Zijne is.

Premillennialisten geloven ook dat het Millennium een enorme verandering van wat er onmiddellijk aan voorafgaat is, namelijk de Grote Verdrukking. De verdrukking zal een tijd van niet eerdere moeilijkheden en onrust zijn, inclusief kosmische verstoringen, vervolging en groot lijden. Waar premillennialisten het oneens zijn of de Gemeente aanwezig zal zijn gedurende de Verdrukking, zijn zij het erover eens dat de wereldsituatie op zijn ergst zal zijn vlak voor Christus komt om het Millennium te vestigen, wat in contrast een periode van vrede en gerechtigheid zal zijn.

Een specifieke premillennium benadering, de bedelingenleer, verdient speciale aandacht, want hoewel het relatief nieuw is als orthodoxe theologieën gaan, heeft het aanzienlijke invloed gehad binnen conservatieve kringen.

De bedelingenleer is een interpretatief schema dat als een geheel op de markt komt. Dat wil zeggen, ieder specifiek deel of kenmerk is levendig verbonden met andere. De verschillende conclusies volgens elkaar in eschatologie.

Voorstanders van de bedelingenleer hebben de neiging te denken dat hun systeem voor alles vooral een methode van interpretatie van de Schriften is. In de kern is de overtuiging dat de Schrift vooral letterlijk uitgelegd moet worden. Dit wil niet zeggen dat de overduidelijk metaforische passages letterlijk genomen moeten worden maar dat als de eenvoudige betekenis duidelijk is, men niet verder moet kijken. Dit houdt deels in dat profetie erg letterlijk uitgelegd worden en vaak zeer gedetailleerd. Specifiek, "Israël" wordt altijd begrepen als een referentie aan nationaal of etnisch Israël, niet de Gemeente.

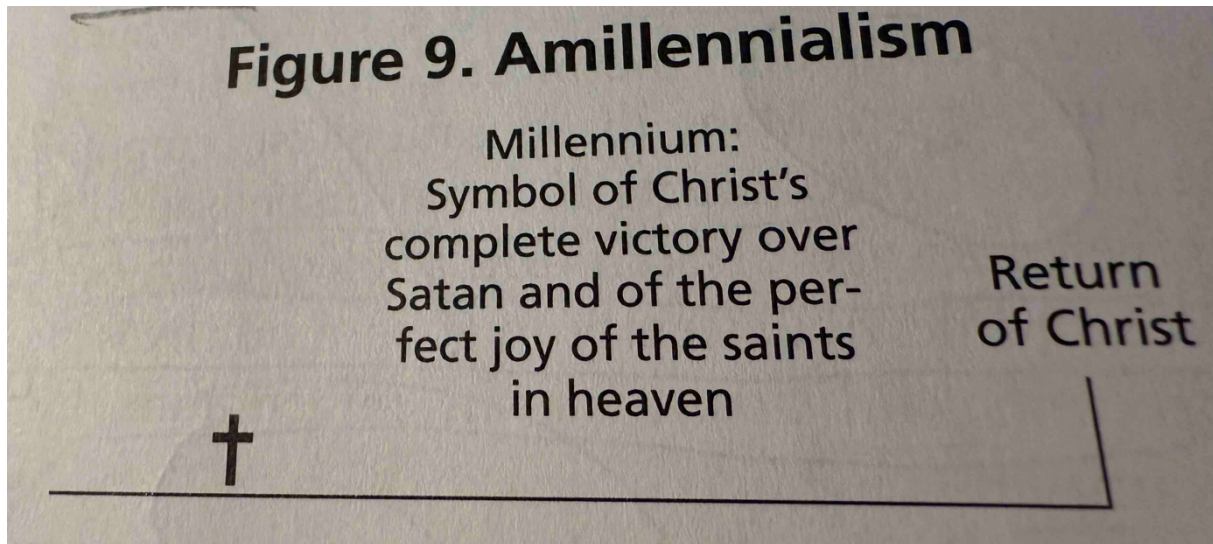
De bedelingenleer vindt in Gods Woord bewijs voor een serie dispensaties of economieën waar de wereld door God gemanaged werd. Deze bedelingen zijn successieve fasen in Gods openbaring van Zijn bedoelingen. Zij geloven niet in verschillende middelen van redding want de middelen van redding zijn altijd dezelfde geweest in alle perioden, namelijk uit genade door geloof. Er is wat onenigheid over het aantal bedelingen, de meest voorkomende is 7. Vele dispensationalisten benadrukken dat het herkennen van welke dispensatie van toepassing is in een gegeven passage van de Schriften, cruciaal is. We moeten niet proberen onze levens te leiden naar voorschriften die voor het Millennium zijn bedoeld bijvoorbeeld.

Dispensationalisten leggen ook grote nadruk op het onderscheid tussen Israël en de Gemeente. Sommigen geloven dat God een onvoorwaardelijk verbond met Israël aanging, dat wil zeggen, Zijn beloften aan hen zijn niet afhankelijk van hun vervullen van bepaalde voorwaarden. Zij blijven Zijn speciale volk en uiteindelijk ontvangen zij Zijn zegen. Etnisch, nationaal, politiek Israël moet nooit worden verward met de Gemeente, noch moeten de beloften die aan Israël gegeven zijn worden gezien als van toepassing op en vervuld in de Gemeente. Zij zijn twee aparte entiteiten. God heeft, als het ware, zijn speciale handelen met Israël onderbroken maar zal die weer hervatten op een bepaald ogenblik in de toekomst. Onvervulde profetieën aangaande Israël zullen vervuld worden binnen de natie zelf, niet binnen de Gemeente. De gemeente wordt inderdaad niet genoemd in de profetieën van het OT. Het is zo'n beetje een tussen haakjes periode binnen Gods grote overkoepelende plan van handelen met Israël. Het Millennium neemt dan ook een speciale betekenis aan in de bedelingenleer. Dan zal God Zijn handelen met Israël hervatten, nadat de Gemeente uit de wereld is weggenomen, of opgenomen enige tijd eerder (vlak voor de Grote

Verdrukking). Het Millennium zal dan ook een vooral Joods karakter hebben. De on vervulde profetieën aangaande Israël zullen dan vervuld worden.

3. Amillennialisme

Letterlijk, amillennialisme is het idee dat er geen Millennium zal zijn, geen aardse regie van Christus. Het Grote Finale Oordeel zal onmiddellijk volgen op de 2^e komst en direct de uiteindelijke staat van de rechtvaardigen en de goddelozen inluiden.

Amillennialisme is een eenvoudigere visie dan de twee andere die wij hebben bestudeerd. De voorstanders houden dat het op een paar vrij heldere eschatologische passages is gebouwd, terwijl premillennialisme gebaseerd is op vooral een passage, en een vage ook nog.

Ondanks de eenvoud van amillennialisme en de helderheid van haar centrale kenmerk, toch is het niet eenvoudig te vatten. Dit komt deels doordat haar meeste opmerkelijke kenmerk negatief is maar haar positieve onderwijs nauwelijks wordt uitgestald. Amillennialisme wordt soms meer onderscheiden door haar verwerping van premillennialisme dan voor wat zij allemaal bevestigt. Ook in hun omgaan met de moeilijke passage van Openbaring 20:4-6 komen amillennialisten met een nogal wijde variëteit aan verklaringen. Je vraagt je wel eens af of deze uitleggingen dezelfde basis visie vertegenwoordigen of geheel andere opvattingen van eschatologische en apocalyptische literatuur.

Uiteindelijk is het niet altijd mogelijk geweest om onderscheid te maken tussen amillennialisme en postmillennialisme omdat zij dezelfde vele overeenkomende kenmerken hebben. Inderdaad, verschillende theologen die de specifieke kwesties bij de kop hebben gepakt die dienen om onderscheid te maken – waaronder Augustinus, Johannes Calvijn en Benjamin B. Warfield – worden gezien/geclaimd als grondleggers van beide kampen. Wat de twee visies delen is een geloof dat de 1000 jaar van Openbaring 20 symbolisch moet worden genomen. Beiden houden vaak ook aan het geloof dat het Millennium het tijdperk van de Gemeente is. Waar zij in verschillen is dat de postmillennialist, niet zoals de amillennialist, houdt aan een Millennium waarin van een aardse regie van Christus sprake is.

In het licht van de problemen die ontstaan wanneer iemand amillennialisme probeert te bevatten is haar geschiedenis moeilijk te achterhalen. De twee scholen, post- en amillennialisme waren waarschijnlijk niet uit elkaar te houden gedurende de eerste 19 eeuwen van de Gemeente. Toen postmillennialisme haar populariteit verloor in de 20^e eeuw, kwam amillennialisme ervoor in de plaats omdat amillennialisme dichter bij postmillennialisme ligt dan premillennialisme. Amillennialisme heeft dan ook haar grootste populariteit genoten vanaf WW1.

Wanneer amillennialisten Openbaring 20 bij de kop pakken, dan hebben zij gewoonlijk het hele boek in beeld. Zij zien het Boek Openbaring als een serie secties, gewoonlijk zeven. Deze verschillende secties gaan niet over periodes van tijd die elkaar opvolgen, maar eerder als recapitulaties van dezelfde periode, de periode tussen Christus' 1^e en 2^e komst. Algemeen wordt aangenomen dat in iedere sectie de auteur dezelfde thema's oppakt en over die uitwijdt. In dat geval betreft Openbaring 20 zich niet enkel tot de laatste periode van de geschiedenis van de Gemeente, maar is een speciaal perspectief op de gehele kerkgeschiedenis.

Amillennialisten herinneren ons er ook aan dat Openbaring als geheel erg symbolisch is. Zij merken op dat zelfs de meest doorgewinterde premillennialisten niet alles in Openbaring letterlijk nemen. De schalen, zegels en bazuinen, bijvoorbeeld, worden gewoonlijk uitgelegd als symbolen. Door een eenvoudige verlenging van dit principe zijn amillennialisten het erover eens dat de "1000 jaar" van Openbaring 20 wellicht ook niet letterlijk moet worden genomen. Zij wijzen er bovendien op dat het Millennium nergens anders in de Schriften wordt genoemd.

De vraag rijst dan, Als het getal 1000 jaar symbolisch moet worden genomen in plaats van letterlijk, waar staat het dan een symbool voor? Veel amillennialisten lenen daar Warfield's interpretatie voor: Het heilige getal zeven in combinatie met het even heilige getal drie vormt het getal van perfectie, tien, en wanneer dit getal tien 1000 wordt, dan heeft de ziener alles gezegd dat hij kan zeggen om in onze gedachten het idee van absolute volmaaktheid over te brengen. De referentie aan een 1000 jaar in Openbaring 20, brengt dus het idee van volmaaktheid of perfectie over van Christus' overwinning op Satan. In vers 4 wordt de volmaakte glorie en vreugde van de verlost in de hemel in deze huidige tijd gesuggereerd.

Het voornaamste exegetische probleem voor amillennialisten is echter niet de 1000 jaar maar de twee opstandingen. Onder een verscheidenheid aan amillennialistische meningen over de twee opstandingen, is de ene gedeelde factor een ontkenning van de premillennialistische opvatting dat Johannes het heeft over twee lichamelijke opstandingen van twee verschillende groepen. Gewoonlijk interpreteert de amillennialist dit als dat de 1^e opstanding geestelijk is en de 2^e opstanding lichamelijk of fysiek.

Ray Summers heeft dit tot in lengte onderbouwd. Van Openbaring 20:6 ("gezegend en heilig is hij die deelt in de 1^e opstanding! Over zo iemand heeft de 2^e dood geen macht") concludeert hij dat de 1^e opstanding een overwinning is over de 2^e dood. Aangezien gewoonlijk in eschatologische discussies de 2^e dood geestelijk wordt genomen in plaats van fysiek moet de 1^e opstanding ook geestelijk worden gezien. De 1^e dood, die niet genoemd

maar verondersteld wordt, moet zeker fysieke dood zijn. Als die in verhouding staat met de 2^e opstanding zoals de 2^e dood staat met de 1^e opstanding, moet de 2^e opstanding fysiek zijn. De 1^e opstanding, dan, is de wedergeboorte. De 2^e opstanding is de lichamelijke of fysieke opstanding die wij gewoonlijk in beeld hebben wanneer wij het over het woord opstanding hebben. Allen die deelnemen aan de 1^e opstanding nemen ook deel aan de 2^e opstanding maar niet allen die de 2^e meemaken, zullen hebben deelgenomen aan de 1^e.

De kritiek van premillennialisme is daarop dat als de 1^e opstanding geestelijk wordt genomen en de 2^e fysiek dat inconsistente interpretatie is van twee keer hetzelfde woord (ezesan) binnen dezelfde context. Sommige amillennialisten hebben deze kritiek aanvaard en naar een positie gezocht waarin de twee opstandingen van dezelfde soort zijn. James Hughes heeft zo'n visie ontwikkeld. Hij suggereert dat niet alleen de 1^e opstanding geestelijk is, maar ook de 2^e. Hoewel sommige commentatoren uit Openbaring 20:5 halen ("de rest van de doden kwamen niet tot leven totdat de 1000 jaren waren voleindigd") dat de onrechtvaardigen tot leven zullen komen aan het einde van het Millennium, leest Hughes dit vers, "zij zullen niet tot leven komen gedurende de 1000 jaren, noch daarna". Nooit geestelijk tot leven gekomen zal deze groep de 2^e dood lijden. Dus niet zoals de 1^e opstanding, wat de hemelvaart van de rechtvaardige ziel is naar de hemel om met Christus te regeren, is de 2^e opstanding zo'n beetje hypothetisch. Zoals de 1^e, echter, is die geestelijk in soort. Daarmee heeft Hughes de twee keer ezesan consistent uitgelegd.

Een ander kenmerk van amillennialisme is een meer algemeen concept van profetie, vooral OT profetie, dan men aantreft in premillennialisme. Amillennialisten nemen profetieën vaak als historisch of symbolisch in plaats van futuristisch en letterlijk. Als algemene regel neemt profetie een minder prominente plaats in amillennialisme in dan in premillennialistisch gedachtegoed.

Ten laatste, amillennialisme heeft niet het optimisme van postmillennialisme. Het geloof dat de prediking van het evangelie succesvol zal zijn is er misschien wel, maar groot succes is niet noodzakelijk voor het amillennialistische schema omdat er geen letterlijke regie van Christus, geen komst van het Koninkrijk voor de komst van de Koning wordt verwacht. Dit wil niet zeggen dat amillennialisme zoals premillennialisme een extreem verval van omstandigheden voor de 2^e komst verwacht. Toch is er niks in amillennialisme dat zo'n mogelijkheid uitsluit. En omdat er geen Millennium aan de 2^e komst vooraf zal gaan, is de Wederkomst aanstaande. Amillennialisten houden zich doorgaans niet zo bezig met de tekenen van de 2^e komst, wat premillennialisme zo kenmerkt.

4. Oplossingen

Dan rest ons nu de vraag te beantwoorden welke visie op het Millennium aan te nemen. De kwesties zijn groot en complex, maar bij nadere analyse kunnen ze worden teruggebracht naar een vergelijkbaar klein aantal. Wij hebben opgemerkt tijdens deze verhandeling dat theologie, zoals ander disciplines, vaak niet in staat is een visie te vinden die door alle data wordt onderbouwd. In zulke situaties moet de visie worden gevonden die minder moeilijkheden oplevert dan de alternatieven. Die benadering volgen wij hier.

De postmillennialistische visie heeft minder support in deze huidige tijd dan dat het in de late 19^e en vroege 20^e eeuw had. Haar optimisme aangaande evangelieprediking lijkt vandaag de dag wat ongerechtvaardigd. In delen van de wereld is het percentage van mensen die het evangelie praktiseren erg klein. Bovendien, sommige landen zijn nog steeds gesloten voor christelijke zending van een conventionele soort.

Ook zijn er sterke bijbelse gronden om postmillennialisme af te wijzen. Jezus' onderwijs aangaande grote goddeloosheid en een afkoeling van het geloof van velen voorafgaand aan Zijn wederkomst, staat lijnrecht tegen het postmillennialistisch optimisme. Dat een heldere voorstelling van een aardse regie van Christus zonder Zijn fysieke aanwezigheid nergens in de Schriften gevonden wordt, lijkt een andere grote zwakte in deze positie.

Dit laat ons tot een keuze tussen amillennialisme en premillennialisme. Deze kwestie komt neer op de bijbelse referenties aan het Millennium – zijn zij voldoende grond voor de meer gecompliceerde premillennialistische visie in plaats van de eenvoudigere amillennialistische visie?

Er wordt soms gesteld dat het hele premillennialistische concept rust op een enkele passage van de Schiften en dat geen doctrine gebaseerd moet worden op een enkele tekst. Maar als een visie een referentie beter kan verklaren dan een andere, en beide visies leggen de rest van de Schriften even goed uit, dan verdient de eerste visie de voorkeur boven de laatste.

Wij merken hier op dat er geen bijbelse passages zijn waar premillennialisme niet mee overweg kan, of die het niet voldoende kan uitleggen. We hebben aan de andere kant gezien dat de referentie aan de twee opstandingen (Opb.20) amillennialisten in de moeilijkheden brengt. Hun verklaringen dat we hier met twee verschillende soorten opstanding of twee geestelijke opstandingen te maken hebben rekken de gewoonlijk principes van hermeneutiek op.

Noch is de premillennialistische interpretatie gebaseerd op een enkele passage van de Bijbel. Er worden toespelingen aangetroffen op meerdere plekken. Bijvoorbeeld, Paulus schrijft, Want zoals allen in Adam sterven, worden in Christus ook allen levend gemaakt. Maar elke in zijn eigen volgorde: Christus als eersteling, dan bij Zijn komst zij die Christus toebehoren. Dan het einde, wanneer Hij het Koninkrijk overgeeft aan God de Vader nadat Hij elke heerschappij en iedere autoriteit en macht heeft vernietigd" (1Cor.15:22-24). De specifieke bijwoorden die vertaald worden met "dan/vervolgens" (epeita en eita) zijn een indicatie van een tijdspan, een sequence in tijd. Paulus had een bijwoord kunnen gebruiken die gelijktijdige gebeurtenissen suggereert (tote) maar dat deed hij niet.

Ook moeten wij in beschouwing nemen dat hoewel de twee opstandingen expliciet in Openbaring besproken worden, er zijn ook andere passages die erop hintten dat er of een opstanding is van een selecte groep (Lucas 14:14, 20:25, 1Cor.15:23, Fil.3:11, 1Thess.4:16) of een opstanding in twee fasen (Daniel 12:2, Joh.5:29). Wij nemen de premillennialistische visie dan ook als meer toereikend dan amillennialisme.

II. Visies op de Verdrukking

Dan komen wij nu bij de kwestie van de relatie tussen Christus' Wederkomst en het geheel van gebeurtenissen die bekend staan als de Grote Verdrukking. In theorie, alle Premillennialisten geloven dat er een grote verstoring zal zijn die 7 jaar duurt (dat hoeft niet letterlijk te worden genomen) voorafgaand aan Christus' komst. De vraag is of er een aparte komst is om de Gemeente van de aarde weg te nemen voorafgaand aan de grote Verdrukking of dat de Gemeente door de Verdrukking zal gaan en achteraf met de Here zal worden verenigd. De visie dat Christus de Gemeente tot zichzelf zal nemen voorafgaand aan de Verdrukking wordt Pre-Verdrukking genoemd; de visie dat Hij de Gemeente na de Verdrukking tot Zich neemt wordt Post-Verdrukking genoemd. Er zijn ook enkele middelende opvattingen die wij aan het einde van dit hoofdstuk kort samen zullen vatten. In de praktijk worden deze onderscheidende kenmerken alleen getrokken door premillennialisten, die de neiging hebben meer aandacht te wijden aan de details van de eindtijden dan de aanhangers van postmillennialisme of amillennialisme.

1. De Pre-Verdrukking school (Opname voor de Verdrukking)

Er zijn verschillende onderscheidende kenmerken die door Pre-Verdrukking wordt geloofd.

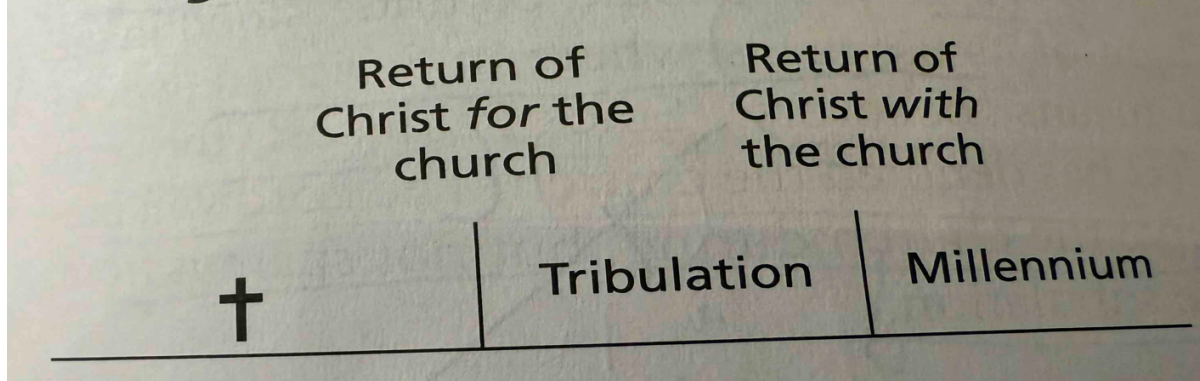
De eerste gaat over de aard van de Verdrukking. Er zal een *grote* Verdrukking zijn die zijn weerga in de geschiedenis niet kent. De Verdrukking zal een periode van transitie zijn waarin God zijn handelen met de heidenen afrondt en van voorbereiding voor het Millennium en de gebeurtenissen die daarin zullen plaatsvinden. De Verdrukking moet niet worden gezien als een periode waarin gelovigen worden gedisciplineerd of de Gemeente puur wordt gemaakt.

Een tweede belangrijk idee van Pre-Verdrukking is de Opname van de Gemeente. Christus zal aan het begin van de Verdrukking komen (of vlak daarvoor eigenlijk) en de Gemeente verwijderen uit de wereld. Deze komst is in bepaald opzicht geheim. Geen ongelovig oog zal het waarnemen.

De Opname wordt weergegeven in 1 Thess.4:17: *“daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.”*

Figuur 10

Figure 10. Pretribulationism

Pre-Verdrukking aanhangers geloven dus dat er 2 fasen van Christus' komst zullen zijn of zelfs 2 Wederkomsten. Er zullen ook 3 opstandingen zijn: De eerste zal de opstanding van de rechtvaardige doden zijn ten tijde van de Opname, want Paulus onderwijst dat degenen die ten tijde van de Opname leven hen niet voor zullen gaan. Dan zal aan het einde van de Verdrukking een opstanding zijn van de heiligen die gedurende de Verdrukking zijn gestorven. Uiteindelijk zal er na het Millennium een opstanding van ongelovigen zijn.

Het punt van de Opname is de Gemeente te verlossen van de Verdrukking. Wij kunnen bevrijding verwachten omdat Paulus de Thessalonicenzen beloofde dat zij de toorn die God over de ongelovigen uitstort niet zouden ervaren: Want God heeft ons niet bestemd voor toorn, maar voor het verkrijgen van verlossing door onze here Jezus Christus (1Thess.5:9). Jezus ... verlost ons van de komende toorn" (1Thess.1:10).

Maar wat doen wij dat met de referenties in Mattheus 24 die aangeven dat sommigen van de uitverkorenen aanwezig zullen zijn gedurende de Verdrukking? Wij moeten begrijpen dat de vraag van de discipelen wat het teken van Jezus' komst en van het einde van de tijden (24:3, Hand.1:6) plaatsvond binnen een Joods raamwerk. En dienovereenkomstig gaat Jezus' bespreking hier in eerste instantie/vooral over de toekomst van Israël. Het is significant dat het evangelie de algemene term "uitverkorenen" gebruikt in plaats van "de Gemeente", "lichaam van Christus" of een vergelijkbare uitdrukking. Het gaat om uitverkoren *Joden*, niet de Gemeente, die aanwezig zullen zijn tijdens de Verdrukking. Het onderscheid tussen Israël en de Gemeente is een bepalende en cruciale factor van Pre-Verdrukking, die nauw samenkomt met de bedelingenleer. De Verdrukking wordt gezien als de transitie van Gods handelen met vooral de Gemeente naar zijn hervestiging/herstel van relatie met zijn oorspronkelijk gekozen volk, nationaal Israël.

Er is, ten laatste, binnen Pre-Verdrukking een sterke nadruk op dat de Wederkomst van de Here imminent is, elk moment. Omdat zijn Wederkomst aan de Verdrukking voorafgaat, is er niets dat nog vervuld moet worden voorafgaand aan de Opname. Zijn komst voor de Gemeente kan dus elk moment plaatsvinden, zelfs het volgende ogenblik. Jezus spaarde waakzaamheid aan bij zijn hoorders, omdat zij het tijdstip van zijn Wederkomst niet kenden (Matt.25:13). De gelijkenis van de 10 maagden brengt deze boodschap. Zoals in de tijd van Noach zullen er geen waarschuwingssignalen zijn (Matt.24:36-39). De komst van

de Heer zal als ene dief in de nacht zijn (Matt.24:43). Of zoals de meester die op een onverwachte tijd terugkeert (24:45-51). Er zal een plotselinge scheiding zijn. Twee mannen zullen werken in het veld; twee vrouwen aan de molen aan het malen zijn. in elk geval zal een weggenomen worden en de ander achtergelaten. Welk beter beeld van de Opname kan er zijn? Omdat het elk moment kan plaatsvinden, zijn waakzaamheid en ijverige activiteit op hun plaats.

Er is een andere basis voor het geloof dat Christus' Wederkomst aanstaande is. De Gemeente kan alleen een zalige hoop hebben (Titus 2:13) als de eerstvolgende gebeurtenis die zal plaatsvinden de komst van Christus is. Als de Antichrist en de grote Verdrukking de volgende items zijn op de eschatologische agenda, dan zou Paulus de Gemeente hebben verteld dat zij lijden, Verdrukking en leed moesten verwachten. Maar in plaats daarvan instrueert hij de Thessalonicenzen dat zij elkaar moesten troosten met het feit van de Christus' Wederkomst (1Thess.4:18). Omdat de eerstvolgende gebeurtenis waar de Gemeente naar vooruit moet kijken met hoopvolle anticipatie de komst van Christus voor de Gemeente is, is er niets dat voorkomt dat het elk moment zal plaatsvinden.

Ten laatste, Pre-Verdrukking gelooft dat er twee oordeelsmomenten zijn. De Gemeente zal geoordeeld worden ten tijde van de Opname. Dan zal ieder zijn loon ontvangen voor trouw. De Gemeente zal echter niet betrokken zijn in de scheiding van de schapen en de bokken aan het einde van het Millennium. Haar status zal al zijn vastgelegd.

2. Post-Verdrukking school (Opname na de Verdrukking)

Post-Verdrukking voorstanders vermijden de term "Opname" omdat: (1) het geen bijbelse uitdrukking is, en (2) het suggereert dat de Gemeente zal ontsnappen aan of bevrijd worden uit de Verdrukking, een notie die tegen de essentie van Post-Verdrukking indruist.

Figuur 11

Een eerste kenmerk van Post-Verdrukking is een minder letterlijke interpretatie van de gebeurtenissen in de eindtijd dan die in Pre-Verdrukking wordt gevonden. Bijvoorbeeld, hoewel Pre-Verdrukking het woord "shabua", "week", in Daniel 9:27 neemt als een indicatie

dat de Grote Verdrukking letterlijk 7 jaar duurt, geloven Post-Verdrukking aanhangers dat de Verdrukking een substantiële periode zal duren.

Zo ook hebben Pre-Verdrukking aanhangers een concrete voorstelling van het Millennium. In hun visie, bijvoorbeeld, begint het Millennium wanneer Christus' voeten letterlijk op de Olijfberg zullen staan (Zach.14:4). De Post-Verdrukking aanhangers visie op het Millennium is meer algemeen van aarde; bijvoorbeeld, het zal niet noodzakelijkerwijs 1000 jaar duren.

Volgens Post-Verdrukking zal de Gemeente aanwezig zijn gedurende de Grote Verdrukking en die ervaren. De term uitverkorenen in Mattheus 24 na de Verdrukking, de engelen zullen de uitverkorenen verzamelen, (29-31), moet worden genomen in het licht van andere Schriftgedeelten waar het over "gelovigen" gaat. Sinds Pinksteren is de term "uitverkorenen" van toepassing op de Gemeente. De Heer zal de Gemeente in de Grote Verdrukking bewaren, er niet voor sparen.

Post-Verdrukking aanhangers maken onderscheid tussen de toorn van God en de Verdrukking. De toorn van God komt over de goddelozen volgens de Schriften, hij die de Zoon niet gehoorzaamt zal het leven niet zien, maar de toorn van God rust op hem (Joh.3:36, Rom.1:18, 2Thess.1:8, Opb.6:16-17, 14:10, 16:19; 19:15). Aan de andere kant, gelovigen zullen de toorn van God niet ondergaan - "wij zullen door Christus van de toorn van God worden gered" (Rom.5:9, 1Thess.1:10, 5:9). De Schrift maakt duidelijk, echter, dat gelovigen Verdrukking ervaren (Matt.24:9, 21, 29; Markus 13:19, 24; Opb.7:14). Dit is niet Gods toorn maar de toorn van Satan, de Antichrist en de goddelozen tegen Gods volk.

Verdrukking is de ervaring van de Gemeente gedurende de eeuwen geweest. Jezus zei: "In de wereld lijden jullie verdrukking" (Joh.16:33). Andere significante referenties zijn Hand.14:22, Rom.5:3, 1Thess.3:3, 1Joh.2:18, 22; 4:3, 2Joh.7. Hoewel Post-Verdrukking aanhangers het onderscheid niet ontkennen tussen Verdrukking in het algemeen, geloven zij dat het verschil er een is van ernst, niet van aard. Aangezien de Gemeente Verdrukking heeft ervaren tijdens haar hele bestaansgeschiedenis, zal het niet verrassend zijn dat de Gemeente ook de grote Verdrukking zal ervaren.

Post-Verdrukking aanhangers erkennen dat de Schrift spreekt over gelovigen die aan de aankomende problemen zullen ontsnappen of ervoor bewaard zullen blijven. In Lucas 21:26 bijvoorbeeld, vertelt Jezus zijn discipelen: "Maar waak ten allen tijde, biddende dat jullie kracht mogen hebben om aan al deze dingen te ontsnappen die zullen plaatsvinden, en voor de Zoon des Mensen te staan." Het woord hier is *ekpheugo*, wat "ontsnappen uit het midden van" betekent. Een soortgelijke referentie wordt in Opb.3:10 gevonden. Post-Verdrukking redeneert dan ook dat de Gemeente bewaard zal worden van het midden van de Verdrukking, niet weggehouden zal worden van de Verdrukking. In dit opzicht, worden wij herinnerd aan de ervaring van de Israëlieten gedurende de plagen in Egypte.

De Post-Verdrukking aanhanger heeft ook een ander begrip van Paulus' referentie aan onze ontmoeting met de Here in de lucht in 1Thessalonicenzen 4:17. De Pre-Verdrukking school houdt het erop dat deze gebeurtenis de Opname is; Christus zal in het geheim voor de Gemeente komen, de gelovigen weggrissen en met Hem meenemen in de wolken en hen naar de hemel meenemen tot het einde van de Verdrukking.

Post-Verdrukking aanhangers zoals George Ladd, echter, in het licht van andere tekstgedeelten met de Griekse term die vertaald wordt met “om te ontmoeten” (apentesis), zijn het daarmee oneens. Dit woord komt maar 2 keer niet-discutabel voor in het NT (Matt.27:32 staat ter discussie).

Een van de referenties is in de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden, een expliciet eschatologische gelijkenis. Wanneer de bruidegom komt, dan wordt verkondigd, “Zie de bruidegom! Kom om hem te ontmoeten” (apentesis). Matt.25:6. Wat betekent dit woord in deze situatie? De maagden gaan niet uit om de bruidegom te ontmoeten en vertrekken dan met hem. Eerder, zij gaan uit om hem te ontmoeten en vergezellen hem terug naar het bruiloftsfeest.

De andere keer dat dit woord voorkomt is Handelingen 28:15, in een niet-eschatologische historische vertelling. Paulus komt met zijn gezelschap naar Rome. Een groep gelovigen in Rome, horende dat zijn in aantocht zijn, gaat uit naar de Forum van Appius en de Drie Herbergen om hen te ontmoeten (apentesis). Dit bemoedigde Paulus en de groep ging daarna door met hem terug naar Rome.

Op basis van deze keren dat het gebruikt wordt, redeneert Ladd dat het woord apentesis een welkomst commissie suggereert die uitgaat om iemand te ontmoeten die op weg is en hem te vergezellen terug naar waar zij vandaan kwamen. Dus onze ontmoeting met de Here in de lucht is niet een kwestie van weggegrist worden maar van Hem ontmoeten en dan onmiddellijk met Hem naar de aarde komen als deel van zijn triomferende entourage. Het is de Gemeente, niet de Here, die zich omdraait bij de ontmoeting.

Post-Verdrukking aanhangers hebben een minder complexe opvatting van de laatste dingen dan hun Pre-Verdrukking tegenhangers. Bijvoorbeeld, er is in Post-Verdrukking enkel een 2^e komst. Aangezien er geen interlude tussen de komst van Christus voor de Gemeente en het einde van de Verdrukking is, is een extra opstanding van gelovigen niet nodig. Er zijn slechts twee opstandingen: (1) de opstanding van de gelovigen aan het einde van de Verdrukking en het begin van het Millennium, en (2) de opstanding van de goddelozen aan het einde van het Millennium.

Post-Verdrukking aanhangers nemen het geheel van gebeurtenissen aan het einde als een eenheid. Zij geloven dat deze reeks van gebeurtenissen aanstaande is, hoewel zij gewoonlijk niet denken dat de komst zelf aanstaande is in de zin dat het elk moment kan gebeuren. Zij geven er de voorkeur aan om de Wederkomst te nemen als op zich wachtend. Hun zalig hoop is niet een verwachting dat de gelovigen van de aarde verwijderd zullen worden voor de grote Verdrukking maar eerder een vertrouwen dat de Here de gelovigen zal beschermen en bewaren ongeacht wat er komt.

3. Middelende posities

Omdat er moeilijkheden zijn met zowel Pre-Verdrukking als Post-Verdrukking zijn er een aantal middelende posities bedacht. Drie voornaamste variaties verdienen aandacht.

De meest voorkomende is Midden-Verdrukking. Deze school houdt dat de Gemeente door het minder ernstige 1e helft van de Verdrukking zal gaan, de eerste 3 ½ jaar maar dan verwijderd zal worden van de aarde. In een formulering van deze visie zal de Gemeente Verdrukking ervaren maar weggenomen worden voor de toorn van God wordt uitgestort.

Een tweede middelende positie is de Deel-Opname visie. Deze visie houdt een serie Opnamen aan. Wanneer een deel van de gelovigen klaar is, zal deze groep weggenomen worden.

De derde middelende positie is aanstaand Post-Verdrukking. Hoewel de komst van Christus niet zal plaatsvinden tot na de Verdrukking, kan het elk moment worden verwacht omdat de Verdrukking wellicht al gaande is.

Geen van deze middelende posities heeft grote aantallen aanhangers gehad, vooral de afgelopen jaren niet. Daarom gaan wij niet in detail op hen in.

4. Oplossing van de kwesties

Wanneer alle overwegingen worden beschouwd, dan zijn er verscheidene redenen waarom de Post-Verdrukking positie tevoorschijn komt als de meest waarschijnlijke:

1. De Pre-Verdrukking positie heeft verscheidene onderscheidingen/kenmerken die nogal kunstmatig overkomen en in bijbelse onderbouwing tekortschieten. Het verdelen van de Wederkomst in 2 fasen, de hypothese van 3 opstandingen, en het scherpe scheiden van nationaal Israël en de Gemeente zijn moeilijk houdbaar op bijbelse gronden. De Pre-Verdrukking visie dat de profetieën aangaande nationaal Israël los van de Gemeente vervuld zullen worden en dat dienovereenkomstig het Millennium een bepalend Joods karakter zal hebben, kan niet gemakkelijk worden verzoend met de bijbelse voorstellingen van de fundamentele veranderingen die plaatsgevonden hebben bij de introductie van het Nieuwe Verbond.

2. Verscheidene specifiek eschatologische passages worden beter uitgelegd op Post-Verdrukking gronden. Deze passages zijn onder andere dat uitverkoren individuen aanwezig zullen zijn tijdens de Verdrukking (Matt.24:29-31) maar beschermd zullen worden voor haar ernst (Opb.3:10), beschrijvingen van de verschijnselen die de verschijning van Christus zullen vergezellen en de referentie aan de ontmoeting in de lucht (1Thess.4:17).
3. De algemene teneur van bijbelse onderwijs past beter bij de Post-Verdrukking visie. Bijvoorbeeld, de bijbel staat vol met waarschuwingen over beproevingen en testen die gelovigen zullen ondergaan. Het belooft geen verwijdering uit deze moeilijkheden maar in staat gesteld worden om ze te doorstaan en te overwinnen.

Dat wil niet zeggen dat met de Post-Verdrukking visie geen problemen zijn. Bijvoorbeeld, er is in Post-Verdrukking weinig theologische rationale voor het Millennium. Het lijkt wat overbodig. Maar alles meegenomen, de overweging van alle bewijzen wijst naar Post-Verdrukking.

Intro

John Nelson Darby introduceerde in de 19^e eeuw zijn theorie, de Opname voor de Verdrukking, en beïnvloedde daarmee het eschatologisch denken van velen in de evangelische beweging.

Scofield na hem systematiseerde en populariseerde het daarna.

Hoe kwam Darby aan zijn eschatologische opvattingen?

Elwell Dictionary laat daar zijn licht op schijnen.

Rapture of the Church

Vertaald uit het Engels

Stef Schagen, M.Div

p.983-984

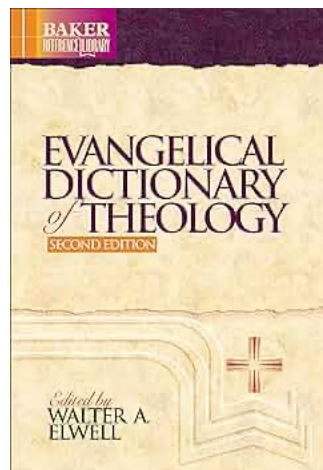
Evangelical Dictionary of Theology

2nd Edition

Edited by Walter A. Elwell

ISBN 10: 0-8010-2075-1

ISBN 978-0-8010 2075-9

1. Opname van de Gemeente

Een uitdrukking die door Pre-Millennialisten gebruikt wordt om te refereren aan de vereniging van de Gemeente met Christus bij Zijn Wederkomst (van het Latijnse “rapio”, “opgenomen”). Het voornaamste Schriftpassage waarop dit onderwijs is gebaseerd is 1 Thessolonicenzen 4:15-17:

¹⁵ Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan,

¹⁶ want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan;

¹⁷ daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.

De voornaamste verschillen van interpretatie van Paulus' woorden centreren zich op de relatie van de tijd van de Opname tot de Verdrukking periode die het einde van de tijden markeert. Pre-Verdrukking voorstanders onderwijzen dat de Gemeente verwijderd zal worden voor deze zeven-jaar periode en de openbaring van de Antichrist. Een tweede groep, de Midden-Verdrukking voorstanders, zijn het erover eens dat de Gemeente opgenomen zal worden gedurende de Verdrukking nadat de Antichrist tot heerschappij komt maar voor de ernstige oordelen die de weg bereiden voor Christus' Wederkomst om Zijn regie op aarde te vestigen. Een andere benadering van het probleem is die van de Post-Verdrukking voorstanders, die geloven dat de Gemeente zal blijven bestaan in de wereld gedurende de gehele Verdrukking en verwijderd zal worden aan het einde van de periode wanneer Christus in macht wederkeert.

2. De Pre-Verdrukking Visie en oorsprong van het Opname debat

Ondanks de poging van de aanhangers van de bedelingenleer om alle premillennialisten te identificeren met de ongewone aspecten van hun gedachten zoals de Pre-Verdrukking Opname, is het duidelijk dat gedurende het grootste deel van de geschiedenis van de Gemeente zij die premillennialisme onderwezen geen gedetailleerde interpretatie van de eindtijd hadden. Tot aan de vroege 19^e eeuw geloofden zij die de Opname bespraken dat die samen zou vallen met de Wederkomst van Christus aan het einde van de Verdrukking.

Het was de bijdrage van John Nelson Darby aan eschatologie die ertoe leidde dat veel christenen een Wederkomst van Christus in 2 fasen onderwezen: een *voor* Zijn heiligen bij de Opname en de andere *met* Zijn heiligen om de wereld te regeren aan het einde van de Grote Verdrukking. Volgens deze interpretatie van bijbelse profetie zou tussen deze twee gebeurtenissen de 70^e week voorspeld door Daniel (9:24-27) vervuld worden en de Antichrist tot heerschappij komen. Met de Gemeente verwijderd van het toneel, zou God zijn handelen met Israël in die tijd hervatten.

Darby's ideeën hadden een grote invloed in de UK en US. Veel evangelisten omarmden de Pre-Verdrukking School onder invloed van de prediking van de interdenominale evangelisten van de 19^e en 20^e eeuw. De Scofield Reference Bible (1909), de toonaangevende Bijbel Instituten en erkende theologische opleidingen zoals Dallas Theological Seminary, Talbot Seminary en Grace Theological Seminary droegen ook bij aan de populariteit van deze visie. Gedurende de moeizame jaren van de 1960s leefde de Pre-Verdrukking visie op naar een populair niveau door de boeken van Hal Lindsey en de bedieningen van predikers en bijbelleraren die van elektronische media gebruik maakten.

De invloed van Darby is duidelijk zichtbaar in het werk van zijn opvolgers, maar het is moeilijker om te bepalen hoe hij aan zijn begrip van de geheime Pre-Verdrukking Opname kwam. Samuel P. Tregelles, die evenals Darby lid was van de Plymouth Brethren, claimt dat deze visie zijn oorsprong vond gedurende een charismatische samenkomst van Edward Irving in 1832. Anderen zijn van mening dat het nieuwe begrip over de Opname door een profetisch visioen kwam dat door een jong Schots meisje, Margaret MacDonald, werd gegeven in 1830. Zij claimde speciaal inzicht te hebben in de Wederkomst en begon haar inzichten met anderen te delen. Haar ecstatische gedrag en apocalyptische onderwijs leidde tot een charismatische vernieuwing in Schotland. Onder de indruk van de verhalen over een nieuw Pinksteren, bezocht Darby de opwekking. Volgens zijn eigen getuigenis ontmoette hij Margaret MacDonald in latere jaren maar verwierp haar claims van een nieuwe uitstorting van de Geest. Ondanks zijn weerstand tegen MacDonald's algemene benadering geloven sommige schrijvers dat Darby haar visie op de Opname aannam en uitwerkte in zijn eigen systeem.

Weer anderen stellen dat men Darby's eigen uitleg moet accepteren van hoe hij tot zijn eschatologische visie kwam: Hij baseerde het op een begrip dat de Gemeente en Israël twee verschillende entiteiten in de Schrift zijn. Wanneer de Gemeente van de wereld is verwijderd, kunnen de profetische gebeurtenissen met betrekking tot Israël worden vervuld. De Antichrist zal heerschappij krijgen door vrede op aarde te beloven en zal een overeenkomst sluiten om de herstelde Staat van Israël te beschermen. De Joden zullen echter door hun nieuwe beschermheer bedrogen worden, die plotseling alle traditionele religieuze ceremonies zal opschorten en van hen zal eisen hem te aanbidden. Wie niet meewerken worden vervolgd. Deze finale holocaust tegen Gods gekozen volk zal hen ertoe leiden om Christus als hun Verlosser te aanvaarden. Plagen zullen de aarde teisteren gedurende deze tijd van verdrukking en uiteindelijk zal de strijd van Armageddon resulteren in de zichtbare, persoonlijke, overwinnende Wederkomst naar de aarde van Christus en de heiligen. De Here zal dan de Satan binden 1000 jaar lang en de wereld regeren met zijn volgelingen een Millennium lang.

Volgens de Pre-Verdrukking Premillennialisten zullen alle profetieën die bedoeld waren om vervuld te worden bij Christus' 1^e komst vervuld worden tijdens Zijn Wederkomst. De Joodse afwijzing van Christus in de 1^e eeuw noopte tot uitstel van het Koninkrijk tot de Wederkomst. De visie op de Gemeente en haar plaats in profetie is cruciaal voor de aanvaarding van de Pre-Verdrukking Opname en het systeem dat het ondersteunt.

Een ander argument dat gegeven wordt ten gunste van de Pre-Verdrukking Opname is dat de weerhoudende, beperkende invloed van de Heilige Geest weggenomen moet worden

voordat de Antichrist geopenbaard kan worden (2 Thess.2:6-8). Omdat de Heilige Geest voornamelijk met de Gemeente te maken heeft, moet de Gemeente afwezig zijn van het toneel wanneer de Geest weg is.

Onder andere factoren die de Pre-Verdrukking Opname lijken te onderbouwen is dat de Opname aanstaande is. Als de Opname elk moment plaats kan vinden, dan zijn er geen verschijnselen van de Verdrukking zoals de openbaring van de Antichrist, de strijd van Armageddon of de gruwel van verwoesting in de Tempel die voorafgaan aan “de zalige gebeurtenis”.

3. De Midden-Verdrukking Visie

Een van de leiders in de vertegenwoordiging van een andere visie op de Opname was Harold John Ockenga, een leider in de evangelische beweging die zich in de VS ontwikkelde na WW2. In een kort persoonlijk getuigenis in *Christian Life* (februari 1955) haalde hij de vele problemen aan van de Pre-Verdrukking visie. Onder andere het geheime van de Opname, de opwekking die ervaren moet worden gedurende de Verdrukking ondanks dat de Heilige Geest verwijderd is en de reductie van het belang van de Gemeente in de eschatologische bedelingenleer. Andere evangelische leiders sloten zich bij de kritiek op de Pre-Verdrukking visie aan.

De aanpassingen die zij voorstelden waren niet groot, waaronder de beperkingen van de toorn van God over de wereld (Opb.16-18) tot de eerste 3 ½ jaar voorafgaand aan de oorlog van Armageddon. Onder invloed van de herhaaldelijke aanwijzing van 3 ½ jaar (42 maanden) in Daniel 7, 9 en 12 en in Openbaring 11 en 12, gingen zij van een verkorte Verdrukking periode uit.

Daarbij werd Daniel 7:25 aangehaald als onderbouwing, waarin staat dat de Gemeente 3 ½ jaar lang onder de tirannieke heerser, de Antichrist, zal zijn. Daniel 9:27 is ook een indicatie dat de wereldheerser van de eindtijden een overeenkomst met Christenen en Joden zal aangaan die religieuze vrijheid garandeert, maar daarna zal hij het 2^e deel van zijn plan uitvoeren en religieuze diensten onderdrukken.

Diverse NT-passages werden ook gezien als steun voor Midden-Verdrukking, zoals Openbaring 12:14, die een vlucht van de Gemeente de wildernis in voorzegt, gedurende de eerste 3/ 12 jaar de Verdrukking periode. Ook geloven Midden-Verdrukking aanhangers dat hun visie beter past in de Rede op de Olijfberg (Matt.24, Markus 13, Lukas 21) dan de Pre-Verdrukking interpretatie.

Midden-Verdrukking aanhangers claimen dat de Opname plaatsvindt na de vervulling van bepaalde voorzegde tekenen en de voorafgaande fase van de Verdrukking zoals beschreven in Matt.24:10-27. De gebeurtenis zal niet geheim zijn maar vergezeld worden door een indrukwekkende voorstelling waaronder een grote roep, een bazuingeschal of een grote donderslag (1Thess.4:16, Opb.11:15, 14:2). Dit dramatische teken zal de aandacht trekken van wie niet gered zijn en wanneer die zich realiseren dat de Christenen verdwenen zijn,

zullen zij tot Christus komen in zulke grote aantallen dat een enorme opwekking plaats zal vinden (Opb.7:9, 14).

4. De Post-Verdrukking Visie

Vele andere uitleggers konden zich niet vinden in het scherpe onderscheid dat de Pre-Verdrukking School maakt tussen de Gemeente en Israël. Christus, geloofden zij, zou terugkeren om Zijn heiligen op te nemen en Zijn duizendjarige regering op hetzelfde moment te vestigen. Daarbij haalden zij vele passages aan (bijv. Matt.24:27, 29) die zeggen dat Christus' wederkomst zichtbaar, publiek en volgend op de Verdrukking moet zijn.

Hun geloof was gebaseerd op het feit dat veel van het advies dat aan de Gemeente wordt gegeven in de Schriften mbt tot de laatste dagen betekenisloos is als zij niet door de Verdrukking gaat. Bijvoorbeeld, de Gemeente wordt gezegd naar de bergen te vluchten wanneer bepaalde gebeurtenissen afspelen, zoals de gruwel der verwoesting (Matt.24:15-20).

Vele argumenten van de Post-Verdrukking School worden in oppositie tegen de wijd verspreide en aangenomen Amerikaanse Pre-Verdrukking School van de 20^e eeuw gesteld. Onder andere de suggestie dat de op handen zijnde Wederkomst van Christus geen Pre-Verdrukking Opname vereist. Post-Verdrukking aanhangers wijzen ook op de moeilijkheid van het besluiten welke passages van de Schriften van toepassing zijn op Israël en welke relevant voor de Gemeente zijn. Zij onderschrijven allemaal dat er een opmerkelijk tekort aan expliciet onderwijs over de Opname is in het NT.

Voorstanders van de Post-Verdrukking positie zijn het onderling oneens over de toepassing van de profetische Schriften en de details over de Wederkomst van Christus. John Walvoord noemt 4 scholen van interpretatie onder hen.

- (1) De eerste, klassiek Post-Verdrukking, wordt door het werk van J. Barton Payne gepresenteerd, die onderwees dat de Gemeente altijd in de Verdrukking is geweest en dat daarom de Grote Verdrukking al is vervuld.
- (2) De tweede voornaamste divisie van Post-Verdrukking voorstanders zijn degenen die de semi-klassieke positie aanhouden in de werken van Alexander Reese. Onder de verscheidene visies die door deze voorstanders worden gehouden is de meest voorkomende dat de hele gang van de kerkgeschiedenis een periode van verdrukking is, maar er zal een toekomstige Grote Verdrukking zijn.
- (3) Een derde categorie van Post-Verdrukking interpretaties wordt de futuristische genoemd en is op kundige wijze gebracht in de boeken van George E. Ladd. Hij aanvaardt een toekomstige periode van 3 ½ jaar of 7 jaar verdrukking tussen het huidige tijdperk en de 2^e komst van Christus. Hij kwam tot deze conclusie door een letterlijke interpretatie van Openbaring 8-18. Een doorgewinterde Premillennialist, gelooft Ladd dat de Pre-Verdrukking Opname een toevoeging aan de Schriften is en als zodanig de belangrijkste gebeurtenis vervaagt, de feitelijke verschijning van Christus om Zijn regie te inaugureren.

- (4) Een vierde visie is die van Robert H. Gundry, die Walvoord de dispensationele Post-Verdrukking interpretatie noemt. Gundry combineert op een nieuwe manier de Pre-Verdrukking argumenten en een aanvaarding van een Post-Verdrukking Opname.

5. De Deel Opname Visie

Als toevoeging aan hen die in Pre-Verdrukking, Midden-Verdrukking of Post-Verdrukking Visies op de Opname geloven, gaan anderen voor een Deel-Opname Theorie. Deze kleine groep Pre-Verdrukking voorstanders onderwijst dat enkel degenen die trouw in de gemeente zijn, opgenomen zullen worden aan het begin van de Verdrukking. De rest zal worden opgenomen op een bepaald ogenblik gedurende of aan het einde van de zeven jaar periode.

Volgens deze uitleggers zullen zij die het meest loyaal aan Christus zijn als eerste worden weggenomen en de meer wereldsen zullen later opgenomen worden. Ondanks dat dit door veel Pre-Verdrukking voorstanders is veroordeeld, verkondigt de alom gerespecteerde G.H. Lang deze visie.

6. Conclusie

De interpretatie van de Opname heeft tot enkele meningsverschillen onder evangelischen geleid. Degenen die een Pre-Verdrukking Opname voorstaan worden ervan beschuldigd een ernstige omcirkelde houding te hebben tegenover de Gemeente en haar missie, cultuur en educatie, en huidige gebeurtenissen. Hoewel sommige dispensationalisten onvrijwillig hieraan bedragen door hun positie als een kardinale doctrine van het geloof te nemen, zouden de meesten van hen bovenstaande genoemde kritiek als een ongegronde veralgemenisering afdoen. Zij zouden erop staan dat hun insteek noch een hoog ontwikkelde sociale ethiek uitsluit noch een beleid van wereld verwerping op de juiste manier begrepen.